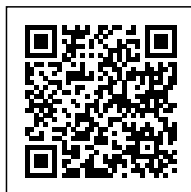

SƯ IDOL

Tác giả: **TM**
Tăng sinh Khoá 15 Khoa Hoằng pháp - HVPGVN tại Tp.HCM

Thời gian thấm thoát đã năm năm trời tôi rời nhà thế tục khoác lên mình màu áo thiền gia. Dưới sự giáo hóa của các vị thầy tôi đã trở thành một tân Tỳ kheo trong ngôi nhà Như Lai (hai mươi tám tuổi đời, bốn tuổi đạo). Hạnh phúc hơn nữa là đang theo học tại Học viện Phật giáo Việt Nam tại thành phố Hồ Chí Minh. Nhân duyên vào đạo luôn là một điều thiêng liêng hy hữu, có ai ngờ người khai đạo cho tôi là một vị Ni sư tâm tuệ tròn đầy. Lời dạy của sư giúp tôi dũng mãnh bỏ tham dục thế gian mà nối gót bậc xuất trần Thượng sĩ.

Từ già tuổi hoa niên hỗn nhiên tôi nuôi chí “xuất gia hoằng Thánh đạo” mà lý tưởng ấy được hun đúc từ những lời pháp nhũ của một vị sư Ni mà tôi nghe lỏm được hàng đêm từ cái máy nghe pháp của mẹ tôi. Từng lời giáo dạy thật gần gũi nhẹ nhàng đi vào tim tôi, “cho đi là còn mãi” hay “đừng so sánh mình với người khác rồi mặc cảm tự ty, mỗi người đều có tánh biết, có những phẩm chất riêng đáng quý, đáng trân trọng”. Những lời ấy khiến cho tâm tôi rung động, tính biết ngủ ngấm như được đánh thức, soi rọi tâm can.

Tôi bắt đầu theo dõi các việc làm của ni sư qua truyền thông tôi biết nhiều phật sự mà ni sư đã phụng sự cho đời, lòng tôi dâng lên niềm cảm phục. Ni sư trở thành động lực để tôi dẫn bước vào con đường xuất thế. Hình ảnh một vị sư ni giản dị với màu áo khiêm cung và nụ cười lan tỏa yêu thương, luôn tận tình thân thiện với mọi người. Xúc động nhất là tôi biết một phật tử nhờ nghe pháp của Ni sư mà tìm lại nguồn sống, bỏ đi ý định quyên sinh. Pháp thoại của Ni sư dành cho thanh thiếu niên học sinh, sinh viên, anh chị em công nhân viên chức, các doanh nhân, thậm chí cả hoa hậu và đặc biệt là người khiếm thị, dường như thành phần nào trong xã hội cũng được Ni sư quan tâm, giáo hóa, ai có duyên thì tu tập và được sống an lành trong chính pháp.

Từ những bài pháp và các hành trình thiện nguyện của sư, tôi nhận ra đời tu sĩ thật là giá trị và hạnh phúc, tôi muốn lập hạnh giống như ni sư “hoằng pháp vi gia vụ, lợi sinh vi bổn hoài”. Do vậy, tôi quyết định đi xuất gia theo bậc đại tăng khả kính tại một ngôi chùa ở vùng xa vào ngày Rằm tháng Tư năm 2016. Hạnh phúc biết bao khi tôi được học tại Học viện Phật giáo thành phố Hồ Chí Minh và gặp lại Ni sư tại mái trường này. Không chỉ nhận được tri thức mà tôi còn cảm nhận nguồn năng lượng của một sứ giả Như Lai, nhiếp phục những rong ruổi, nã phiến nơi tâm chúng tôi.

Sư thường xuyên khuyến tấn tăng ni sinh trong pháp học pháp hành. Ni sư cũng chính là tấm gương tôn kính Bát kính pháp. Ngoài những bài giảng tôi còn nhận được thâm tình đạo vị từ một vị ni, từ bi, chuẩn mực. Sư đã nuôi lớn trong tôi hạt giống Bồ Đề, những lời của ni sư bình dị chân thật mà cứ bàng bạc như giọt nước lành dương của ngài Bồ tát Quán Thế Âm cứu khổ ban vui.

Sư Idol là động lực cho tôi đứng vào hàng ngũ xuất gia, đi trên con đường của bậc Thánh. Nhân ngày 20/11 sau khi dâng lời khấn tụng thầy Bổn sư, tôi viết vội những dòng này lên trang giấy trắng nói lời tri ân ni sư Idol, vị thầy đã tạo niềm tin lớn trong cuộc đời tu học của tôi. Kính nguyện ni sư thân tâm đồng lạc, giáo nhân bất quyện, đạo quả viên thành.

Tác giả: **TM**

Tăng sinh Khoá 15 Khoa Hoàng pháp - HVPGVN tại Tp.HCM